

ved Rigsdagens Beslutning derom. 2) Bestemmelser, som herefter udstedes i Hønhold til August-Loven, skal samtidig med Udstedelsen forelægges for Rigsdagen. De bortfalder, saafremt de ikke i Løbet af f. Eks. 4 Uger fra Udstedelsesdagen har opnaaet Rigsdagens Godkendelse. Indenrigsministeren har endvidere tiltraadt, at Loven af 7. August 1914 i hvert Fald maa bortfalde med den endelige Fredsslutning. — Medens Flertallet derfor indstillede Statslaanslovforslaget til Vedtagelse, udtaler Mindretallet (Birck, J. C. Christensen, Jørgen Jensen, N. P. Jensen, N. Neergaard, Pitzner og Slesager), at der for at bevilge Laanen maa foreligge »visse Betyggelser med Hensyn til den økonomiske Fremtid, vi gaar i Møde. En saadan Betyggelse synes jo nemlig ganske at savnes, naar Finansministeren i Oktober 1918 kan tilsige Balance for Finansaaret 1918—19, for 4 Maaneder senere, efter Krigens Ophør, at fremtræde med en Underbalance paa 150 Mill. Kr. for samme Finansaar«, og desto »mere Vægt maa Mindretallet da lægge paa det Krav, det har stillet om indenfor en rimelig Tid at komme bort fra den vilkaarlige Myndighed, der navnlig ved Loven af 7. August er lagt i Regeringens Haand«. Mindretallets Krav er — hoder det videre —

„at Loven af 7. August og de øvrige Krigslove, der kan sidestilles med den, bør begrænses saavel med Hensyn til Varigheden som med Hensyn til den ved dem givne Myndighed, og at Ministeriet bør give Tilsagn om i Samarbejdet med Rigsdagen at ville benytte den givne Tidsfrist til at foretage en Afvikling af de ved Loven skabte Foranstaltninger og Institutioner, saaledes at de fleste af dem ophører, og de, hvis fortsatte Virksomhed endnu en Tid maa anses for ønskelig, faar ny Hjemmel ved Lov eller Overenskomst.“

Til en saadan Afvikling synes Ministeriet — udtaler Mindretallet videre —

„i og for sig ikke at være uvilligt, men det vil ikke gaa ind paa en Tidsbegrænsning af Loven af 7. August, fordi det vil forhandle med Rigsdagen under Trykket af den Myndighed, det sidder inde med efter Loven, altsaa saaledes, at hvis Rigsdagen ikke vil gaa ind paa den Nyordning, Ministeriet finder passende, beholder dette hele sin tidligere Myndighed. Dette betragter vi som en Form, under hvilken Ministeriet tilstræber at bevare sin ekstraordinære Magt i ubegrænset Tid, og